

Archeologienota Waregem Stijn Streuvelsstraat

Programma van Maatregelen

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Paulien FONTEYN

1-2-2021

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden te Waregem Stijn Streuvelsstraat (provincie West-Vlaanderen), waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen 3000m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het terrein heeft een oppervlakte van 6.748m² en bevindt zich ten westen van de Stijn Streuvelsstraat te Waregem. Het plangebied is langgerekt en is noordoost-zuidwest georiënteerd. Het terrein omvat twee kadastrale percelen (Waregem, afdeling 3, sectie E, percelen 156W en 158K) die momenteel begroeid zijn met lage vegetatie. De omgeving wordt gedomineerd door bebouwing (residentieel en bedrijven) en door de aanwezigheid van de Expresweg (N382), op ca. 60m ten oosten van het plangebied.

De stedelijke ontwikkeling is in Waregem van zeer recente datum. Tot ver in de 18^{de} eeuw is Waregem een middeleeuws gehucht dat nauw gebonden is aan de wegeninfrastructuur en lokale topografie. Waregem kent in de middeleeuwen een uitgesproken landelijk karakter, waarbinnen verspreide erven en hoeves of bewoning gegroepeerd in zogenaamde driesgehuchten voorkomen. Het plangebied bevindt zich op ca. 1,4km ten zuidwesten van het stadscentrum van Waregem. Concrete informatie over het plangebied kan afgeleid worden uit cartografische bronnen. De oudste relevante kaart voor het plangebied die geraadpleegd kan worden betreft de Villaretkaart uit 1745-1748. Op deze kaart worden reeds verschillende van de omliggende straten aangegeven, zij het dat sommige ervan nog een ietwat anders verloop kennen. Het plangebied zelf is onbebouwd en ook in de ruimere omgeving komen nog maar enkele gebouwen voor. Zo bevinden naar het zuiden toe enkele gebouwen en wordt verder naar het zuiden een molen, de 'Viouck Meule' voor. Het grootste deel van het omliggende landschap is in gebruik als landbouwgrond. Verspreid komen ook enkele bosgronden voor. Op de Ferrariskaart uit ca. 1777 wordt in de noordoostelijke hoek van het terrein een gebouw aangegeven. Mogelijk valt dit gebouw echter net buiten de grenzen van het plangebied. Ook net ten zuidoosten van het plangebied staan twee gebouwen aangeduid. Het overige deel van het terrein is in gebruik als landbouwgrond. De Atlas der Buurtwegen (ca. 1840) en kaart van Popp (ca. 1842-1879) tonen eveneens bebouwing langsheen de oostelijke zijde van het terrein. De projectie op de kaart van Popp dient vermoedelijk ietwat te worden opgeschoven naar het zuiden zodat op beide kaarten drie bouwvolumes, waarvan twee hoofdgebouwen en één bijgebouw, te onderscheiden zijn binnen het plangebied. Op de topografische kaart van Vandermaelen (ca. 1846-1854) worden vier volumes weergegeven binnen de grenzen van het terrein. Ook de topografische kaarten van 1862, 1884 en 1910 geven aan dat er minstens drie gebouwen aanwezig waren langs de oostelijke zijde van het terrein, aansluitend bij de huidige Stijn Streuvelsstraat. Deze gebouwen lijken, met uitzondering van een bouwvolume in de zuidoostelijke hoek, verdwenen te zijn tegen 1971. In deze periode is het plangebied opnieuw grotendeels in gebruik als landbouwgrond. Het gebouw in de noordwestelijke hoek verdwijnt tegen 2000-2003. In deze periode is het zuidelijke deel van het terrein begroeid met bomen. Tot op heden is het terrein opnieuw onbebouwd en braakliggend met gras en struiken. De historische bebouwing en de afbraak ervan heeft mogelijk (in beperkte mate) oudere sporen

vergraven. Echt grootschalige bodemingrepen lijken echter niet te hebben plaatsgevonden op het plangebied.

Het plangebied bevindt zich in een ietwat hoger gelegen zone ten noordwesten van de Gaverbeek en ten noordoosten van de Hooibeek. Deze locatie, op de hogere en drogere delen van het landschap uitkijkend over nabije en belangrijke natuurlijke waterlopen zoals de Gaverbeek, kan een gunstige aantrekkingskracht hebben gehad op menselijke aanwezigheid/vestiging in het verleden. Het plangebied zelf vertoont op het digitaal hoogtemodel een geaccidenteerd microreliëf met hoogtes tussen ca. +17,6m TAW en +18,0m TAW, met in het zuiden een smalle verdieping tot ca. +17,40m TAW. Ter hoogte van het plangebied kan een droge lemige zandbodem met sterk gevlekte, verbrokkelde textuur B-horizont (type Sbc) verwacht worden.

Gravend archeologisch onderzoek is vooralsnog schaars in de directe omgeving van het plangebied. De gekende archeologische waarden zijn grotendeels het resultaat van luchtfotografische prospectiecampaagnes, veldkarteringen en historisch onderzoek. Daarnaast werden reeds enkele opgravingen uitgevoerd. Zo werden op ca. 500m ten oosten van het plangebied nederzettingssporen uit de late ijzertijd, twee Romeinse brandrestengraven, een volmiddeleeuwse poel en een gracht uit de nieuwe tijd blootgelegd. Op de site werden eveneens verschillende lithische artefacten aangetroffen in secundaire context. Ter hoogte van CAI locatie 70244 werden reeds enkele onderzoeken uitgevoerd, op deze locatie kruist de Romeinse weg van Bavay naar de kust immers het waterrijke Gavergebied op de plaats waar de Gavers het nauwst zijn. Opgravingen in 1976 brachten reeds een klein rechthoekig gebouw uit de midden-Romeinse periode aan het licht. Op ca. 1,3km ten noordoosten van het plangebied wordt de parochiekerk van Sint-Amandus en Sint Blasius (CAI ID 76518) aangegeven. Het eerste kerkgebouw gaat terug tot de volle middeleeuwen. Bij archeologische opgravingen werden enkele grafkuilen die dateren van voor 1784 aangetroffen. Daarnaast wijst een grijsbruine zandige laag met nederzettingssafval uit de Romeinse periode op de aanwezigheid van een nederzetting op deze locatie gedurende de 1^{ste} tot de 3^{de} eeuw n.C. De gekende archeologische waarden geven aan dat de streek rond Waregem reeds werd gefrequentieerd vanaf de steentijden. Daarnaast zijn grafmonumenten en nederzettingssporen uit de metaaltijden en de Romeinse periode gekend. De kennis over deze (pre-)historische en latere bewoning blijft wegens het schaarse archeologisch onderzoek echter nog veeleer beperkt.

Uit bovenstaande elementen kan - ondanks het gebrek aan archeologisch onderzoek in de directe omgeving - een eerder hoge archeologische verwachting worden toegekend aan het plangebied. Het terrein kent een uitgesproken landschappelijke ligging, op een hogere en drogere locatie die uitsteekt boven omliggende beekvalleien, waaronder die van de Gaverbeek, een van oudsher belangrijke natuurlijke waterloop. Dergelijke locaties zijn sinds vanouds aantrekkelijk voor menselijke aanwezigheid, daarvan getuigen de archeologische indicatoren uit diverse periodes die in de ruime omgeving reeds aan het licht kwamen. Er hebben geen gekende grootschalige verstoringen plaatsgevonden op het terrein, de kans bestaat dus dat archeologische sites uit diverse archeologische periodes bewaard zijn. Op het plangebied kunnen zowel in situ bewaarde steentijd artefactensites als sites met grondsporen aanwezig zijn.

Het plangebied zal verkaveld worden in zestien bouwloten waartussen een interne, noordoost-zuidwest georiënteerde wegenis, die zal aansluiten op de Stijn Streuvelsstraat, wordt aangelegd. In het noordelijke terreindeel worden tien bouwloten gepland, de zes overige bouwloten bevinden zich in

het zuidelijke deel van het plangebied. Aansluitend bij de wegenis worden op verschillende locaties parkeerplaatsen voorzien. Het zuidwestelijke deel van het plangebied zal worden ingericht als groenzone met infiltratievoorziening, dit wordt lot 17. Voor de ontwikkeling van de verkaveling zullen er aanzienlijke bodemingrepen plaatsvinden op het plangebied: het bouwrijp maken van het terrein, de bodemingrepen voor aanleg van de wegenis, nutsleidingen en -voorzieningen, het optrekken van woningen, het uitgraven van de infiltratievoorziening, aanleg van tuinen en de groenzones. Ook het werfverkeer zal zijn invloed hebben op de ondergrond.

Het plangebied kent een eerder hoge archeologische verwachting. Op basis van enkel het bureauonderzoek kan de aan- of afwezigheid van een archeologische site echter niet aangetoond worden. De geplande werken zijn van die aard dat eventueel aanwezig archeologisch erfgoed bedreigd wordt. Een verder vooronderzoek kan relevante kennisvermeerdering genereren voor de algemene ontwikkelingsgeschiedenis van deze regio, waarvan het archeologisch belang reeds is aangetoond, maar er nog maar weinig concrete informatie voorhanden is. Er dient dus verder vooronderzoek plaats te vinden, in uitgesteld traject, aangezien de gronden pas worden ontwikkeld onder opschortende voorwaarde van het verkrijgen van een vergunning.

Het verder vooronderzoek bestaat uit enerzijds een landschappelijk booronderzoek (eventueel gevolgd door een archeologisch booronderzoek en/of een proefputtenonderzoek gericht op steentijd), anderzijds een proefsleuvenonderzoek. De modaliteiten voor het verder onderzoek worden hieronder behandeld.

2. Administratieve gegevens en afbakening

Intern projectnummer: 2020.194

Locatiegegevens: West-Vlaanderen, Waregem, Stijn Streuvelsstraat

Lambertcoördinaten onderzoeksgebied: X: 82783,79 en Y: 174822,73; X: 83052,97 en Y: 174950,03

Oppervlakte plangebied: 6.748m²

Kadastergegevens: Waregem, afdeling 3, sectie E, percelen 156W en 158K (zie figuur 1)

Het volledige plangebied komt in aanmerking voor verder vooronderzoek door middel van landschappelijke boringen en proefsleuven.



Figuur 1 Aanduiding van het plangebied op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

3. Vraagstelling

Het doel van de onderzoeken is het achterhalen of er op het terrein één of meerdere archeologische sites aanwezig zijn en te bepalen welke maatregelen dienen te worden genomen voorafgaand aan de verdere ontwikkeling van het projectgebied. Daarnaast kan ook de verstoringsgraad in kaart gebracht worden. Hieronder worden enkele specifieke, niet limitatieve, onderzoeksvragen weergegeven.

- Vraagstellingen voor landschappelijke boringen:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied?
 - Zijn er aanwijzingen voor een mogelijke steentijdsite?
 - Zijn één of meerdere begraven archeologische niveaus aanwezig?
 - Is een verder verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Zijn er aanwijzingen dat (een gedeelte van) het terrein zodanig verstoord is, dat er geen archeologische sites meer bewaard kunnen zijn?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
- Vraagstellingen voor verkennend archeologisch booronderzoek:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied? Wijkt deze plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij het landschappelijk booronderzoek?
 - Zijn er aanwijzingen voor een steentijdsite?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
 - Is een verder waarderend archeologisch booronderzoek noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de boorpunten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor waarderend archeologisch booronderzoek:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor proefputten:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
 - Is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?

- Vraagstellingen voor proefsleuvenonderzoek:
 - Zijn er archeologische sporen aanwezig? Welke spoorcategorieën komen voor?
 - Wat is de bewaringstoestand van de aangetroffen sporen?
 - Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren en behoren ze tot één of meerdere periodes?
 - Zijn sporen en structuren aanwezig die kunnen gelinkt worden aan de 19^{de} en 20^{ste}-eeuwse bebouwing die kan worden onderscheiden op de historische kaarten uit deze

periode? Wat is de oorsprong van deze bebouwing? Is een indeling van het erf (functionele indeling, inplanting, waterputten, ...) waar te nemen?

- Zijn er indicaties omtrent artisanale activiteiten of aanwijzingen voor andere functionele eigenschappen?
- Wat is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?
- Kan een archeologische site uitgesloten worden?
- Wat is de graad van verstoring binnen het plangebied?
- Is een vervolgonderzoek noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen?

4. Plan van aanpak (onderzoeksstrategie, -methode en –technieken)

Uit het verslag van resultaten kwam naar voor dat verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem in de vorm van landschappelijke boringen (al dan niet gevolgd door verkennend en eventueel waarderend archeologisch booronderzoek en mogelijk een proefputtenonderzoek) en verder onderzoek met ingreep in de bodem door middel van proefsleuven de meest aangewezen methodes zijn om het plangebied te onderzoeken. De afbakening van het onderzoeksgebied is te vinden op de boven- en onderstaande figuren. De voorziene onderzoeksmethoden moeten niet uitgevoerd worden indien de geplande werken alsnog niet zullen plaatsvinden.

Indien uit de landschappelijke boringen blijkt dat delen van het plangebied in dergelijke hoge mate verstoord zijn dat verdere onderzoeksstappen geen nuttige kenniswinst zullen bijbrengen of dat er geen archeologisch erfgoed meer bewaard kan zijn, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hieronder beschreven methodes dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het onderzoeksdoel is succesvol bereikt indien de vraagstelling gefundeerd kan beantwoord worden.

- Randvoorwaarden/aandachtspunten

- 1) Het is noodzakelijk dat het terrein vrij is van obstakels voorafgaand de start van het verder vooronderzoek. Dit betekent dat alle begroeiing eerst **bovengronds** verwijderd moet worden. Hierbij is het van belang dat de bodemingrepen tot een minimum beperkt blijven en dat ondergrondse structuren zoals boomstronken blijven zitten in de grond. Bomen mogen niet worden uitgefreesd. Op die manier wordt vermeden dat niet-gedocumenteerd archeologisch erfgoed beschadigd wordt. De stronken kunnen pas verwijderd worden indien het vooronderzoek heeft aangetoond dat er geen archeologische site aanwezig is, of – indien er wel een site aanwezig is – tijdens/na een eventuele opgraving van het terrein.
- 2) Het onderzoek kan pas van start gaan nadat er duidelijke afspraken over het geplande onderzoek zijn gemaakt tussen de huidige eigenaars en gebruikers van de percelen en de initiatiefnemer.

- Landschappelijke boringen

Verspreid over het terrein worden 7 boringen uitgevoerd. Het staat de uitvoerder vrij of deze boringen manueel of machinaal worden geplaatst; de manier van boren primeert niet, wel het adequaat kunnen beantwoorden van de onderzoeksvragen is van belang. Indien er bodems met potentieel voor steentijdsites gedetecteerd worden (bvb. Bt-horizont en/of E-uitlogingshorizont aanwezig, of een paleobodem) of indien steentijd arte- of ecofacten worden aangetroffen in de boringen, moet overgegaan worden naar verkennend archeologisch booronderzoek. Indien dit potentieel er niet is

(bvb. geen Bt-horizont en/of E-uitlogingshorizont aanwezig, of een paleobodem), kan overgegaan worden naar het proefsleuvenonderzoek. Indien uit deze boringen echter blijkt dat delen van het plangebied zodanig verstoord zijn dat er geen archeologische bodemarchief meer bewaard is, dan dienen alle verdere onderzoekstappen, inclusief het proefsleuvenonderzoek, niet uitgevoerd te worden op deze delen.



Figuur 2 Aanduiding van de boorpunten voor het landschappelijk bodemonderzoek, geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be).



Figuur 3 Aanduiding van de boorpunten voor het landschappelijk bodemonderzoek, geprojecteerd op de luchtfoto van 2018 (bron: geopunt.be).

- Verkennend archeologisch booronderzoek

Een verkennend archeologisch booronderzoek heeft als doel archeologische sites op te sporen door middel van boringen en in het bijzonder het opsporen van steentijdsites. Bij dit onderzoek dient bovendien het opgeboorde grondmateriaal uitgezeefd te worden en te gecontroleerd op de aanwezigheid van silexartefacten en ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten). De gestelde voorwaarden voor een dergelijk onderzoek in de Code van de Goede Praktijk zijn hier richtinggevend. Indien hiervan wordt afgeweken, dient dit beargumenteerd te worden. Voor het opsporen van steentijdsites wordt een boorgrid van 10 bij 12m aangehouden. De boorpunten op de boorraai liggen 12m uit elkaar, terwijl de parallelle boorraaien 10m uit elkaar liggen. Ook hier kunnen afwijkingen op dit boorgrid beargumenteerd worden. De keuze van het boorgrid moet gebaseerd zijn op de resultaten van de landschappelijke boringen. Indien er effectief silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) bewaard zijn, dient overgegaan worden naar waarderend archeologisch booronderzoek en/of proefputten. De methodologische keuze hiervoor hangt vast aan de resultaten van het verkennend onderzoek en de complexiteit van de stratigrafische context, de verwachte dichtheid en spreiding van de artefacten (bv. horizontaal, verticaal, ...), de diepteligging van de niveau(s) (bv. veiligheidsprincipe, grondwater, ...) en de aardkundige eigenschappen van de ondergrond. Hierbij aansluitend primeert ook de veiligheid bij de keuze voor het verdere traject.

- Waarderend archeologisch booronderzoek

Een waarderend archeologisch booronderzoek heeft als doel een reeds opgespoorde archeologische site te waarderen en in ruimte af te bakenen (verticaal/horizontaal). Hierbij wordt het boorgrid op een beperkte locatie van het plangebied gezet, waar de boorresultaten van de verkennende boringen positief zijn gebleken. Daarnaast dienen ook de naburige negatieve boorpunten meegenomen te worden in het waarderend booronderzoek. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijdartefactensite. De inplanting van het boorgrid wordt gebaseerd op de resultaten van het reeds uitgevoerde verkennend archeologisch booronderzoek. De methode bestaat uit een boorgrid van maximaal 5 op 6m. De afstand tussen de parallelle boorraaien bedraagt 5m en de onderlinge afstand tussen de boorpunten op een raai is 6m. De voorwaarden voor een dergelijk onderzoek worden ook hier bepaald door de Code van de Goede Praktijk. Eventuele afwijkingen worden duidelijk beargumenteerd.

- Proefputten

Op locaties waar tijdens het verkennend en/of waarderend booronderzoek goede en in situ bewaarde concentraties silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) worden aangetroffen, worden proefputten in functie van steentijd artefactensites voorgeschreven, indien op dat moment nog niet voldoende gegevens zijn gegenereerd om een adequaat plan van maatregelen voor een steentijdopgraving op te stellen. Onder concentraties wordt verstaan: ofwel meerdere artefacten per boorpunt, ofwel meerdere artefacten verdeeld over aangrenzende boorpunten. In deze proefputten worden de verticale en horizontale spreiding van de vuursteenconcentraties geanalyseerd en geïnterpreteerd en gekoppeld aan de voorkomende stratigrafische eenheden. Ook de aard, datering en waarde van deze concentraties worden bestudeerd, evenals hun relatie met het landschap en de impact van de geplande werken. In dit laatste geval wordt bekeken of eventueel in situ behoud mogelijk is of niet.

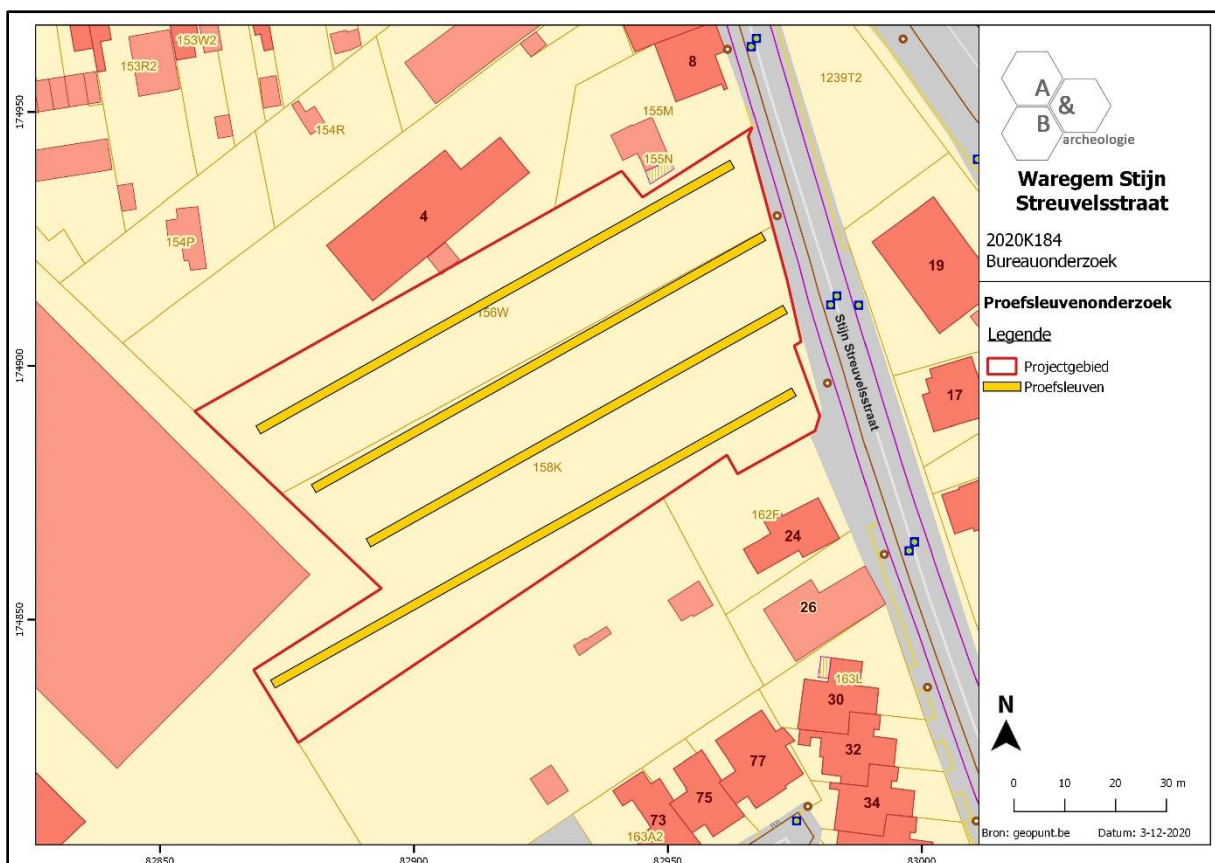
De proefputten worden ingepland op basis van de verkennende of waarderende archeologische boringen. Op basis van de resultaten van deze boringen, worden keuzes gemaakt over de omvang, het aantal en de inplanting van de proefputten. Sowieso worden proefputten ingepland ter hoogte van de positieve boorpunten, maar ook bij de naburige negatieve boorpunten. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijdartefactensite. De proefputten zijn vierkant, worden met de hand uitgegraven en het sediment wordt uitgezeefd (per arbitrair niveau van maximaal 10cm, of per aardkundige eenheid, eveneens in niveaus van maximaal 10cm). Voor de overige bepalingen betreffende de methodiek wordt verwezen naar hoofdstuk 8.7 uit de Code van Goede Praktijk versie 4.0.

- Proefsleuvenonderzoek

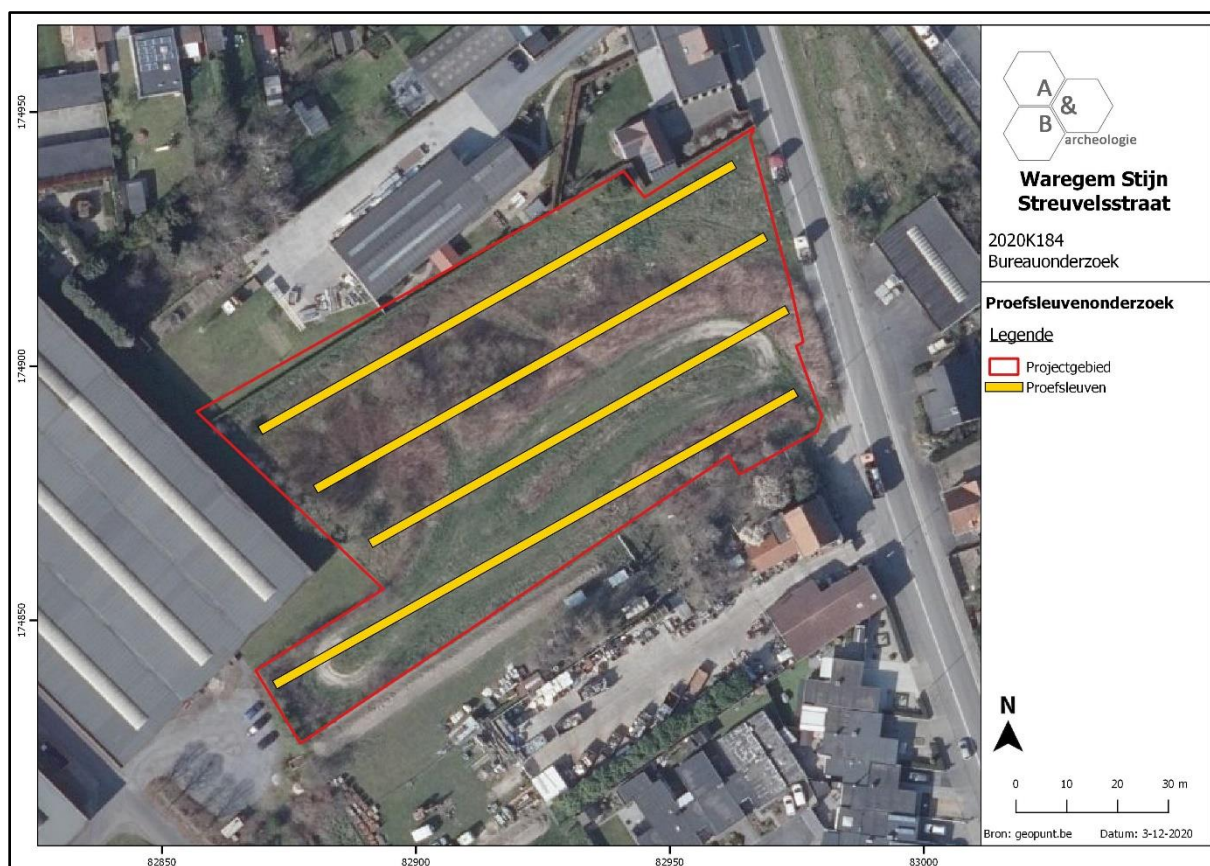
Teneinde na te gaan of er archeologisch relevante grondsporen aanwezig zijn binnen het onderzoeksgebied, dient gebruik gemaakt van de inplanting van parallelle, ononderbroken proefsleuven, met een tussenafstand van 12 à 15m van middelpunt tot middelpunt. Voor de uitgraving wordt gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak. De sleuven zijn 1,80 tot 2m breed en zijn (noord)oost-(zuid)west georiënteerd, mee met de lengterichting van het terrein. Daarnaast worden extra volg-, dwarssleuven of kijkvensters aangelegd om beter inzicht te krijgen in de aard van de aangetroffen archeologische sporen. Deze worden vrij gekozen door de uitvoerende erkende archeoloog tijdens het veldonderzoek. Er wordt bij het sleuvenonderzoek ook getracht om inzichten te krijgen in de historische bebouwing die aangegeven staat op de historische kaarten.

Er wordt 10% (674,8m²) van de onderzoekbare oppervlakte opengelegd door middel van sleuven en 2,5% (168,7m²), door middel van volg-, dwarssleuven of kijkvensters, zodat in totaal zo 12,5% (843,5m²) onderzocht wordt.

De grond wordt gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Het dichten gebeurt op zo'n manier dat de originele bodemopbouw opnieuw bekomen wordt en dat de draagkracht van de bodem minstens gelijk is aan de draagkracht voorafgaand de start van het veldwerk. Indien nodig worden kwetsbare sporen (bv. graven) afgedekt met waterdoorlatende doek.



Figuur 4 Indicatief sleuvenplan, geprojecteerd op de kadasterkaart (bron: geopunt.be).



Figuur 5 Indicatief sleuvenplan, geprojecteerd op de luchtfoto van 2018 (bron: geopunt.be).

5. Gewenste competenties

- Het landschappelijk booronderzoek dient uitgevoerd te worden door een aardkundige of een assistent-aardkundige.
- Het eventuele verder verkennend en waarderend archeologische booronderzoek dient te gebeuren door een veldwerkleider met ervaring in verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek.
- Het eventuele proefputtenonderzoek (steentijd) dient te gebeuren door een veldwerkleider met aantoonbare ervaring wat betreft steentijdonderzoek.
- Het team voor het proefsleuvenonderzoek moet bestaan uit minstens 2 archeologen met minstens 40 werkdagen veldervaring met proefsleuvenonderzoek. Minstens 1 van deze archeologen dient ervaring te hebben met onderzoek van meerperiodesites. Minstens 1 van deze archeologen dient minstens 200 werkdagen ervaring te hebben met onderzoek op lemige zandgronden.

6. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er zijn geen voorziene afwijkingen.